

NÉPNEVELŐK LAPJA

NEVELÉS-OKTATÁSÜGYI HETILAP.

Felelős szerkesztő: **Ember János.**

A Népnevelők Budapesti Egyesületének s az Orsz. Bizottságának hiv. közlönye.

Megjelenik e lap minden szombaton.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Hirdetések díja petit soronként 20 fillér.
— Kéziratokat nem küldünk vissza. —

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz :

VIII., Teleky-ter 23. sz. alá küldendők

Előfizetések, reklamációk és hirdetések a „HUNNIA” KÖNYVNYOMDA (SEBŐK LIPÓT)
VI., Teréz-körút 3. szám alá küldendők

A Népnevelők Budapesti Egyesületének tagjai tagilletményül kapják a lapot.
Tagsági s egyéb egyes ügyekben szívesen szolgál felvilágosítóssal OSÁKY ELEK egyes. titkár.
VI. Felső erdőszori fiúiskola.
A tagsági díjak SZÉKELY KÁROLY pénztárnokhoz (VI., Felső erdőszori fiúiskola,) küldendők.

Egy temetés tanulsága.

II. Józsefnek ma igen sok dolga akadna, ha Budapesten minden szegény halottat ki akarna kísélni.

A kegyelet mintha veszendőben volna itt a fővárosban, úgy látszik; pedig a nép szívében semmi érzelem nem él élénkebben, mint a kegyelet.

Erről bárkit meggyőzhetett a „Concordia” malom két kötelesség-tudó halottjának e hó 11-dikén délután végbement temetésén.

Nem áll az, hogy népünk nem tudja megbecsülni az ő embereit. Megbecsüli és halás is irántuk; de sajátos, ösztönszerű igazságérzettel ítéli meg azt, hogy ki érdemes az ő hálájára és kegyeletére.

Ez a két fiatal tözoltó a nép halottja. A *közjó* érdekében kifejtett működése közben érte őket a legborzasztóbb halál, melyről szűkszavuan emlékeztek meg a lapok.

Ha a közéletben szereplő egyéniség költözik el az árnyékvilágból, vezérezik, táreza, vegyes, hírek, mind, mind a kiváló kitűnőségnek jut.

Vége hossza nincs érdemei felsorolásának egyik lap igyekszik tulajdonságait a másikat. *Csinálják* a hangulatot az impozáns temetéshez. Előre megállapítják a temetési menet irányát, kigyulnak a fátyollal bevont gázkandalaberek. Fényes gyászhintóban, fényes hivatalos gyász kísérettel jön a menet, de a nép nincs a kíséretben, mert az illető férfinak eszméi nem hatották át a nép lelkét, boldogító ténykedései nem mozdították elő a közjót annyira, hogy azt a nép megérezhette volna. A nép igazságérzése hamisítatlan, nem részrehajló, csak a való igaz érdemnek áldozik.

A két ifju halála meghatotta a nép szívét; érzi, hogy a közszolgálatában haltak meg, áldozták ifju életüket.

Nem adhat már nekik semmit, nincs szükségük semmire. De a nép szívében él a hála; kegyeletében ez nyilvánult. A munkásnép száz-ezernyi sokasága jött el erre a temetésre. Kossuth Lajos temetése óta nem láttunk együtt temetésen ennyi embert. S a nép nem látványosságot keresett, mert tudta, hogy látni úgy sem fog semmit. De mégis eljött s ott maradt, a közelben akart lenni, míg elhantolják azokat, kik a veszedelmes „elem“ megfékezése közben a lángok martalékaivá lettek. Nem a koszoruk mutatták a nép kegyeletét és háláját; hanem az a sok ezernyi tömeg, mely a gyászház és a temető környékét ellepte.

De háláját nemcsak az iránt tanusítja a nép, a ki közért hal, hanem azért is, ki közért él.

A mieink koporsóját a népnek még az a kis rétege sem veszi észre, a melynek gyermekeit tanították. Vajjon halátlanság-e az? Nem! Csak szigoru ítélet. A lehanyatlott élet meddőségének bizonyosága.

Nem kell azért tűzhalált halni, hogy a nép észrevegyen bennünket. Csak önfeláldozással kell kötelességünknek élni. Az önfeláldozásnak a nép részéről nagy a jutalma: a szeretet és a hála.

Ez a jutalom, ez az érdemrend az, a melyért pályázunk érdemes. Minden egyéb hiúságok hiúsága.

Omega.

Az iskolai könyvekről.*)

(Folytatás.)

VI. Céljára alkalmas az a könyv, a mely a tanítás összefoglalása, eredménytára. Ne akarja a tanítást pótolni, a tanítót helyettesíteni, de szolgáljon biztos vezérül a gyermeknek, megbízható eszközüül a tanító-nak a tanítás eredményének állandósításában, az ismeret gyarapításában. Ezt az elvet csakis így, általánosságban, lehet fölállítani és elfogadni. Az alkalmazásban, a részleteknél, természetesen módosul és az illető könyv és tárgy sajátosságához alkalmazkodik. — Céljára teljesen alkalmatlan a Nyelvtani-Kézi-Könyv, a melyre vonatkozólag maga Vértesy Gyula dr., tanfelügyelő egy látogatása alkalmával arra kérte az illető iskola tanítói karát, „hogy — a mennyire csak lehetséges — ne ragaszkodjék a könyvhöz.“ Pedig Vértesy Gyula sem nem tanító, sem nem nyelvész! — Alkalmatlan a Földrajz, a Számtani Példatár, a Német Nyelvtan és a 200 Iskola Ének. Ezek egyébként is a legrosszabb könyveink.

VII. Igen lényeges kellék, hogy az iskolai könyv legyen úgy nyelv-tanilag, mint stílusztikailag teljesen kifogástalan. És e szempontból van nekem a legtöbb panaszom. Minden könyvünk telides-teli van a rossz magyarság, a nyelvtani helytelenség, a stílusztikai hibák elrettentő példáival. Mintha nem is magyar emberek írták volna könyveinket! Nem odavetett, nagyképű frázis ez, hanem sajnálatos, szomorú és elszomorító valóság! Még az olvasó könyvek is, a melyeket pedig Király Pál nézett át, hogy bennük hiba ne legyen, tele vannak oly hibákkal, a

*) Felolvasatott a Népn. Bp. Egyesületének 1901. évi decz. 8-án tartott közgyűlésén.

melyeket épen maga Király Pál ítél el a legélesebben, ostoroz a legkiméletlenebbül. Példákat csak a II. osztály könyvéből veszek: egyenként, *le van tépve, újját*, adjon Isten *neki érte* ezerannyit, *össze-találkozik*, a gyermekeket naponként *jól tartotta egyszer házánál*, gondolta *magában, tudok* felküzni, nincs mit *enni, rá van szedve*, nyirett~~yü~~, szeker- és ekevonásra alkalmas, *megérdemlett* büntetés, *legjobb* áldás, *jutányos, eleven* és kíváncsi gyermek, a nagy vizen vashidak vezetnek *keresztül, fót*, ott van *szatyrában, okvetlenül*, stb.

Általában azt kell állitanom, hogy az olvasó könyveken sehogys sem látszik meg Király Pál keze nyoma. Bennem a meggyőződés erejére emelkedett ez az észrevétel, mert jól ismerem Király Pál kérélettel szigorúságát — nyelvtani helyesség dolgában, s teljesen lehetetlennek tartom, hogy a fölsorolt hibák kikerülték volna mindenre kiterjedő, éber figyelmét. Mekkora tömege a nyelvtani és stilsztikai hibáknak került volna együvé, ha oly gondosan átvizsgáltam volna valamennyi olvasó könyvet, mint a hogyan azt Király Pálnak tennie kellett volna!

A stilsztikai helytelenségnek egy remek példáját mutatja be — sok egyeben kívül — Rákóczy Lajos Földrajza, VI. oszt. könyv 19. lapján, a hol 31 sorban 16-szor fordul elő ez a szó „látszik“ és „látszat“. Valóságos stilsztikai krampusz! Mintha csak a Paedagogiumban tanulta volna Rákóczy a földrajzot! — Az Alkotmánytan tömve van a szenvedő igealakokkal: afféle hamisítatlan hivatalos stylus, mert jogi dolgot helyes magyarsággal, latinizmusok nélkül előadni, ma még teljesen lehetetlen! E tekintetben is legjobb, legdicséretesebb a történelmi ké... könyv. Hogy „történelem“ helyett „történet“ áll, meg hogy „maga körül gyűjt“ e helyett „maga köré“: ezek a könyv legáltalánosabb hibái, s talán csak mint érdekes különösséget említhetem, hogy az „Európa“ szót csak 4-szer használja, s oly következetesen kerüli a szerző, mint ha félné tőle, s helyette mindig a „mi világrészünk“-et teszi ki, noha a legtöbbször ez a kifejezés olyan idegenszerű és szinte bántó. — Az iskolai könyvekben meglevő nyelvtani hibákból akár egy egész könyvre valót lehetne összegyűjteni.

VIII. A jó könyv legyen eredeti. Iskolai könyvet csak szakember írjon, tehát tanító, de írjon és ne szerkeszsen néhány régibb vagy fölsőbb iskolának rendelt rossz könyvből — egy még rosszabbat. Soha se várjuk azt, hogy tudósok írjanak nekünk elemi iskolai könyveket, mint teszik ezt pl. Angliában. — Itt azonban el nem mulaszthatom, egy elszomorító jelenségről, a tanítótság egy nagy bajáról, hogy említést ne tegyek. Nekünk nincsenek „szakembereink“ a könyviráshoz. Ugy látszik, mintha az iskolai tanulmányok befejeztével képzettségét bevégettnek tekintené a tanító. Elenyészően csekély azok száma, a kik később is tovább művelnék magukat a paedagogiában, de a ki egy vagy más tudományágnak vetné magát, olyan alig van; talán nincs is! Oly sok tudományt szed magába a tanító a képzőben, hogy az neki egy egész életre elegendő? Oly rosszul tanítanak képzőinkben, hogy egy tanító sem kedvel meg valamely tudományszakot? Mind megcsömörlik a betűtől? Ki másnak megveti tudása alapját, maga irtózik a betűtől? Nem mondom, hogy a tanító tudós legyen, de ismerjen egy-egy

tudományi kört lehetőleg bőven, részletesen. Tudjon legalább csak annyit, a mennyi egy terjedelmesebb közép-iskolai könyvben van, de az legyen az ő saját, a tudatában leszűrődött, emlékezetében elrendezett, megállapodott, biztos tudása, mely neki áttekintést biztosít és ítéletének alapja lehet. Ne keressen új dolgokat, ne akarjon fölfödözni; fogadja el a tudománynak immár kész adatait, eredményeit. Lelki szüksége legyen a továbbképzés, az önképzés. Nem kell ahhoz tanfolyam, vagy előadás, csupán csak néhány jó könyv. Vajon hány tanítónak van paedagógiai, avagy épen szakirányu könyvtára? Azt hiszem, alkudozhatnak, mint a bibliai Lóth, s én is — elhagyhatnám a várost! És bizonynyal nagyon sokan vannak, mindegyikünk ismer olyanokat, kik bármiről szívesen hallanak szót, csak tudományról nem; kik végig el nem olvasták — kritikailag annál kevésbé — azt a könyvet, amelyet használniok kell. Hát csakugyan elfér minden tudományunk harminczkét lapon?! Mily fényesen állhatnánk — többek között — az iskolai könyvek dolgában is, ha tudhatnók, ime! ez botanikus, az nyelvész, amaz historikus, más matematikus, zoologus, fizikus, vegyész, stb.! Csodálatos is! A fővárosi tanítószag ifjabb erőinek tetemes része fölsőbb iskolai képzettséggel és képesítéssel működik az elemi iskolánál. Hol marad hát ezeknek a szakképzettsége, a szaktudása? Avagy az elemi iskola nem érdemes arra, hogy annak hasznát is lássa? Csak így lehetséges, hogy még mindig Belicza és Rákóczy könyve a „legjobb“, hiszen a fővárosban használják!

Az eredetiség ellen leginkább vét a 200 iskolai Ének. „Szöke Pásztor“ (44) „A puszták rózsaja“ (149) mint *magyar népdal* van abban a gyűjteményben, a melynek gyöngyei holmi „Leise zieht durch mein Gemüth,“ (79.) Morgenlied (91.), Abendlied (155.), Das Röslein (149.), Zur Nacht (158.), Die Kapelle (168.), Im Sturm (186.) s hasonló német u. n. műdalok, Magyar műdal nincsen? — S milyen eredeti a dalok szövege, kivált a magyar népdaloké!!

Az iskolai könyv legyen nemzeti, álljon a nemzeti nevelés szolgálatában. Hazai történelmünk bőven szolgál nemzeti nagyságokkal, kiknek magasztos példáján az ifjuság lelkesedhetik. Hogyan is lehetne tehát meg nem róni pl. az olvasókönyveket, a mikor a VI. oszt. könyvben „a szorgalom példái“ (9. olv.) gyanánt elénk állítja Chantrey (Csentri) angol részmetaszt, vagy Haydnt, de Munkácsy Mikályról, vagy más hazánk fiáról nincsen szava; a mikor a női önfeláldozást francia irgal nénen mutatja be (14. olv.), a hősi önfeláldozásra csak Leonidaszt ismeri (36. olv.), az igazságosságot, mint a királyok legfőbb diszét, csak Nagy Sándoron tudja szemléltetni (39. olv.) és „a hazaszeretet fényes példái“-nál Horatius Coclesre és Mucius Scaevolara van szüksége (40. olv.)! Magyar ember nem szerette hazáját? Sok szabadságharcunk hősei tán honáruolók voltak? A magyar nők mindig csak önzők és szükeklük voltak? Még mindig nincs bennünk annyi nemzeti önértet, hogy jellemképző olvasmányaink alakjait itthon vegyük s ne a szomszédtól koldulgassuk?! De a nemzetiség ellen vét Wehner Gyula József is, a mint azt talán a róla eddig felhozottakkal kimutatni sikerült. Nem eléggé nemzeti a IV. osztályos Földrajz s talán kevésbé nemzeti a Történelem szomorkodó hangja miatt, mert csak sajnálkozást kelt, de lelkesedés nem képes kelteni.

X. Végül legyen a könyv olesó. A törvény elrendeli az iskoláztatást köteleességgé teszi a tanulást, de nem biztosít elegendő módot hozzá. A katona nem csak szolgálatot tenni köteles, de szerszámot is kap hozzá. Nem akarom ezzel azt mondani, hogy az állam lássa el a gyermeket a szükséges iskolai könyvvel, de azt sem nézhetem nyugodt kedélyvel, hogy az iskola teljesen ki van szolgáltatva a garázda üzérkedésnek. Itt tenni kell valamit! Hiszen egyik-másik könyv, mintha csak azért íródott volna úgy, hogy minél több ívet fizettessenek meg. Mert hát a legjobb, a legbiztosabb üzlet: iskolai könyvet írni és kiadni. Mindig biztos a vevője. Így aztán könyvkiadóink leginkább és legszivesebben az iskolára vetik magukat s más irodalmi termékkel csak nagy áron vállalkoznak. Maguk drágítják meg a könyvet, de ezért p naszkodnak, siránkoznak a külföldi könyvek beözönlése miatt és — szidják a közönséget. — Most csak egy elemi iskolásnak is könyvekkel való ellátása 8—10 K.-ba kerül, a középiskolában már fél vagyon kell rá. Az ingyen könyvek osztogatása nálunk külön jótékonyági actio, pedig csak önmagunk ellen való igazságtalanság. Amerikában pl. a könyvkiadók évenként néhány száz könyvet osztanak szét városuk szegény tanulói között. Ezerszámra küldenek tollat, irkát, papírost s egyéb iskolai szert az igazgatóságoknak; nálunk megtámadják érte a tanítót, ha a gyermeket kifosztatni nem engedi s tanácsai végzéssel, miniszteri rendelettel harcognak még az ócska könyvek ellen is — közegészségügyürién — a saját hasznukra, miután tanácsai végzés és min. rendelet amugy is martalékul dobja az iskolát a kapzsi és telhetetlen üzletnek. Minálunk iskolai szer- és könyvkereskedő az üzlete révén még nem ment fönkre; én legalább nem ismerek ilyen csodateremtést! — Miért ne lehetne a könyv 20—30 filléres? Miért s hogyan lehet Ausztriában olesó a könyv?

Mint a könyvvel egyenlő rangu eszközéről a tanításnak szólanom kellett volna Velösy hasznavehetetlen rajzmintáiról, meg a vallástani könyvekről is, ezek azonban nem tartoznak szorosan értekezésem keretébe.

Összefoglalva, mit eddig kifejtettem, nem valami fényes eredményre jutunk. Kitünik ezekből, hogy iskolai könyveink legnagyobb része határozottan rossz, valamennyi pedig mélyreható, gondos javításra szorul.

Nem hiszem, hogy feketébbnek látnám az ördögöt, mint a milyen s nagyon örülnék, ha az a vád érne, hogy nagyon szigorú, hogy igazságtalan vagyok. De ha mégis így lenne, szives örömet elfogadom másoknak jobb ítéletét, ha az enyémet okokkal megdönteni tudja. Ha vajon elértem-e célomat, a melyet magam elé tűztem; sikerült-e kielégítő feleletet adnom a fölített kérdésre, annak megítélése nem az én dolgom, de fáradozásom gazdag jutalmát találnám abban, ha sikerült volna a tanításnak főfontosságú eszközére, az iskolai könyvre másoknak a figyelmét is fölkeltenem, irányítanom.

Krasznay István.

(Vége.)

Magyar Tanítók Otthona.*)

I. FEJEZET.

Általános szabályok.

1. §.

1. Czim:

Minden időre alapszabályilag megörökítjük, hogy az 1895. évben megalakult *Magyar Tanítók Kaszinója* abból az alkalmából, hogy a Népnevelők Budapesti Egyesületével egyesült, az eddigi *czimét megváltoztatva*, a következő *czimét veszi fel*:

Magyar Tanítók Otthona.

2. Székhelye: Budapest.

3. A pecsét körirata: Magyar Tanítók Otthona. 1895.

2. §.

A Magyar Tanítók Otthonának czélja:

1) hogy ugy a fővárosban, mint a vidéken működő tanítókat s a közoktatásügy egyéb munkásait és barátait egyesítse egy olyan társadalmi intézményben, a mely szellemi és anyagi erejénél fogva képes legyen a magyar nemzeti népoktatásügy fejlesztésének s felvirágoztatásának hathatós tényezőjévé válni;

2) hogy a kulturális érdekeket szolgáló közös munkálkodás kapcsával a tanítóság egységét megteremtse, a tanítóság szellemi, erkölcsi, társadalmi és anyagi érdekeit szolgálja.

3. §.

A 2. §-ban kitűzött czél érdekében a Magyar Tanítók Otthona

1) oly hajlékot tart fenn, a mely az intézmény országos jellegéhez szükséges és méltó irodai, tanácskozási, könyvtári, olvasó-, étkező- és szórakozásra szolgáló, kellően felszerelt helyiségekkel el van látva;

2) a vidékről a fővárosba érkező egyes tagok olcsó elszállásolásáról s tanácssal ellátásáról gondoskodik;

3) kiadja a Népnevelők Budapesti Egyesületétől átvett pedagógiai és társadalmi érdekeket szolgáló Népnevelők Lapját s azt az összes tagoknak a tagsági díj fejében megküldi; s kiadja a Népnevelők Könyvtára című irodalmi vállalatot és a szükséghez képest a kitűzött czélok érdekében — anyagi és szellemi erejéhez mért — egyéb irodalmi tevékenységről is gondoskodik;

4) a tagok számára könyvtárat tart fenn s azt évről-évre fejleszti;

5) fentartja és a körülményekhez képest fejleszti a „Magyar Tanítók Otthona Szamaritánus Alapja“-t s fentartja az előbbi kapesot a „Magyar Tanítók Takaréka és Hitelszövetkezeté“-vel.

4. §.

A Magyar Tanítók Otthona jövedelmei első sorban a 3. §-ban foglaltakra fordítandók. Ezeknek az érdekeknek kielégítése mellett azonban — anyagi erejéhez képest — más kulturális intézményt is támogathat.

*) Szabó B. László által a közös elvi megállapodás alapján tervezett s a revidáló-bizottságban behatóan tárgyalt alapszabály-tervezet.

Továbbá beléphet *társadalmi egyesületi* jellegének épségben tartásával — a magyarországi tanítóegyesületek szövetségéből alakult „Magyarországi Tanítók Országos Bizottságá”-ba.

II. FEJEZET.

A Magyar Tanítók Otthonának tagjai.

5. §.

1) A Magyar Tanítók Otthonának tagja lehet minden művelt, tisztességes, kifogástalan magaviseletű, fedhetlen jellemű, önálló férfi és nő, ha az alább meghatározandó módon, szabályszerűen felvétetik.

2) A tagok kétfélék:

a) rendes tagok és

b) örökös tagok.

3) A fővárosban lakó (illetőleg működő) rendes tagok évi 16 korona tagsági díjat fizetnek, a mely havi részletekben is fizethető. A vidéki tagok évi tagsági díja 8 korona, a mely negyedévi részletekben fizethető.

A fővárosi tagok tagsági díját azonban abban az esetben, ha ezeknek a tagoknak a száma az ezret eléri, az elnökség köteles azonnal 12 koronára leszállítani.

4) Örökös tag lehet az, a ki egyszer s mindenkorra 200 korona örökös tagsági díjat egy összegben letizet.

5) Mindazok, a kik a Magyar Tanítók Kaszinójának vagy a Népművelők Budapesti Egyesületének örökös, alapító vagy tiszteletbeli tagjai voltak, valamint azok a tanítóegyesületek, a melyek a Magyar Tanítók Kaszinójának alapítványos tagjai voltak, jogaikat a Magyar Tanítók Otthonában megtartják s az alapítványos egyesületek elnökségei a Népművelők Lapját megkapják.

5. §.

6) Ha valamely rendes tagnak a házastársa is a tagok sorába lép, a tagsági díjnak felét fizeti. Ez esetben azonban a Népművelők Lapja részére nem járhat.

6. §.

Az új tagokat az elnökség veszi fel s ezt utólag bejelenti a választmánynak. A felvételtől az új tagot értesíti s ezzel egyidejűleg a tagságra vonatkozó kötelező nyilatkozatot aláírás végett megküldi, melynek szabályszerű aláírása után a felvételi igazolványt kiállítja.

7. §.

1) Minden tag a belépés napjától számított 3 évre kötelezi magát, hogy a tagsági díjat fizeti. A 3 év leteltével, ha a tagsági kötelezettségének lejárata előtt 3 hónappal be nem jelenti a tagsági kötelezettség újabb 1 évre terjed.

2) Ha valamely tag egy teljes éven át a tagdíjával hátra marad, azt a választmány az elnökség előterjesztésére a tagok sorából töröli és ellene a bírói eljárást megindíthatja. Méltányossági okokat azonban a választmány figyelembe vehet s a tag törlésével a tartozás is törölhető.

8. §.

1) Az Otthon összes tagjai egyenlő jogokkal bírnak. Tisztújító közgyűlésen a rendes, örökös és az összes tiszteletbeli tagok és az alapítványos egyesületek elnökei egyenlő tanácskozó és szavazó jogot gyakorolnak; de tisztkarba csak a fővárosban lakó (illetőleg működő) tagok választhatók.

2) Minden tagnak jogában áll házastársát, felnőtt leányait, fiait, esetleg anyját és egyéb hozzátartozóit estélyek alkalmával az Otthon helyiségeibe elhozni; továbbá a tagsági felvételeknek megfelelő egyéneket vendégekül az Otthon helyiségeibe bevezetni.

3) Azon esetben, ha valamely vendég nem kíván tagnak belépni, de az Otthon helyiségeit többször óhajtja látogatni, eziránt egy beltag útján az Otthon elnökéhez fordul, a ki az elnökség határozatából részére vendégjegyet állít ki. Ily vendégjegy 1 hónapra szól és beváltási ára 1 korona, mely előre fizetendő.

9. §.

Valamely tagnak kizárása az Otthonból a feddhetlen jellemet és helyes magaviseletet sértő, továbbá az Otthon tekintélyét, czélját és érdekeit csorbító cselekmények miatt történhetik. Az erre vonatkozó és legalább két rendes tag aláírásával ellátott indítvány mindenkor írásban és alaposan indokolva az elnökséghez nyújtandó be.

Ugy a nemfizetés, mint a jelen §-ban felsorolt cselekmények miatt történő kizárást véglegesen csak a választmány határozhatja el, még pedig titkos szavazás útján. Elhalálozás esetén a tagsági kötelezettségek természetesen megszűnnek.

III. FEJEZET.

A Magyar Tanítók Otthonának szervezete.

a) A közgyűlés.

10. §.

1) rendes közgyűlés évenként egyszer, az év első negyedében tartandó, a melyre a meghívó az Otthon lapjában legalább 8 nappal előbb közlendő a választásokra vonatkozó jelöltek névsorával együtt.

2) A közgyűlés határozatképességéhez 50 tag jelenléte szükséges.

3) A rendes évi közgyűlésen kívül sürgős esetekben rendkívüli Közgyűlést az elnökség hívhat össze. Összehivandó a rendkívüli közgyűlés akkor is, ha az iránt legalább 20 tag a tárgy megjelölésével írásba foglalt indítványt nyújt be az elnökséghez. Ilyen rendkívüli közgyűlés tározatképességéhez legalább 50 tag jelenléte szükséges.

11. §.

A közgyűlés vezetése és tárgyai.

1) A közgyűlésen az Otthon elnöke elnököl. Akadályoztatása esetén elnöktársai közül maga biz meg valakit a helyettesítésével.

2) A jegyzőkönyvet az elnök által felkért titkár vezeti; de a jk. hitelesítésére a közgyűlés 3 tagot küld ki.

3) A közgyűlés tárgyait képezik az elnökség és választmány előterjesztései, jelentései az Otthon állapotáról, a számadásokra kiküldött

bizottságnak, valamint a szakosztályok és szakbizottságok működéséről szóló jelentések.

4) A költségelőirányzat megállapítása.

5) Az Otthon fejlődésére és gyarapítására vonatkozó, nemkülönben az alapszabályok megváltoztatását célzó indítványok tárgyalása.

6) A tisztikar és a 100 tagu választmány megválasztása.

7) A szavazatszedő bizottság munkálatának hitelesítése után a szavazás eredményének kihirdetése.

8) A közgyűlés általános szótöbbséggel hozza határozatait. Ily határozatok a meg nem jelent tagokra is föltétlenül kötelezők.

9) A közgyűlés határozatai az Otthon lapjában vagy évkönyvében, esetleg szak és hírlapokban is közzéteendők.

b) **Az elnökség.**

12. §.

1) Az elnökség a közgyűlés által három évenként választandó 1 elnökből, 4 szakosztályi, 5 szakbizottsági elnökből és 1 főtitkárból áll, a kik az Otthon minden gyűlésén tanácskozó és szavazó joggal bírnak.

2) Az elnökség köteles minden felmerülő panaszt megvizsgálni s annak orvoslása iránt lehetőleg intézkedni; különösen pedig a rend fentartására felügyelni. E végből az elnökségnek nemcsak joga, de kötelessége is a tagokat az általok netán elkövetett rendetlenségekre figyelmeztetni.

3) A folyóügyek vezetése, valamint az Otthonnak magánosokkal és hatóságokkal szemben való képviselése „az Otthon elnöke”-nek a feladata, a kinek kezében az egész intézmény vezetése összpontosul.

4) Az Otthonban tartandó minden gyűlés az elnöknel jelentendő be. Neki a költségvetés keretén kívül is 100 korona erejéig utalványozási joga van. Ezt azonban utólagosan a választmánynak tartozik bejelenteni.

5) Minden fontos iratot az elnök és a főtitkár ir alá.

6) Az elnök elnököl a közgyűlésén, választmányban s az elnökség tanácskozásain. Akadályoztatása esetén elnöktársai közül maga jelöli ki helyettesét.

7) Az elnökség ülései nem nyilvánosak. Fontosabb határozatok hozatalára öt elnök jelenléte szükséges.

8) Az elnökség üléseire a szükséghez képest meghívhat elismert szaktekintélyeket, különösen a jogi-, egészségi-, üzleti ügyekben. A jogügyletek elintézésére joktanácsost választhat, ki az Otthont hatóságok, bíróságok stb. előtt az elnök meghatalmazása alapján képviseli. Ezen állás azonban tiszteletbeli, melylyel tagsági jogok vannak egybekötve. Ily szaktekintélyek megbízása a választmánynak bejelentendő.

9) A titkárság áll a főtitkárból és 4 titkárból.

a) A főtitkár az Otthon iródájának főnöke, s mint ilyen, az ügymenetek ellenőrzője.

b) A titkárság — a főtitkár vezetése alatt — végzi a levelezéseket, készíti az összes fogalmazványokat, vezeti az elnökség, választmány és közgyűlés jegyzőkönyveit.

Egyéb teendőit esetről-esetre háározza meg.

d) A főtítkárr felelős az irattárért s az egész iroda rendes működésért.

10) Az elnökséghez tartozik minden olyan ügyben való intézkedés is, mely a közgyűlésnek vagy választmánynak alapszabályilag fenn nem tartatott.

c) *A szakosztályok és szakbizottságok.*

13. §.

1) Az Otthon összes tagjai, a kik a választmányban nincsenek, 4 szakosztályba és 5 bizottságba oszthatnak be. A szakosztályt, a melybe beosztani óhajt, első sorban a tag maga állapíthatja meg. Ennek hiányában a beosztást az elnökség végzi el. E beosztás célja az, hogy minden tagnak meglegyen a határozott tere jelölve, a hol munkálkodhatik, s erejét a köz javára értékesíthesse. Minden tagnak tanácskozási joga van azonban a saját osztályán kívül az összes többi osztályokban is.

2) A szakosztályok a következők:

a) *Paedagogiai szakosztály*, melynek célja nevelés-oktatásügyi kérdésekkel, tanulmányokkal foglalkozni.

b) *Társadalmi szakosztály*, a mely főleg azokat a társadalmi viszonyokat és kérdéseket tanulmányozza, a melyek az iskolai és családi nevelés, illetőleg oktatás szempontjából figyelmet igényelnek.

c) *Irodalmi és művészeti szakosztály*, a mely részint a tagok tanulására és gyönyörködtetésére, részint a magyar irodalom támogatására az irodalom és művészet minden fajtát művelni igyekszik. Irodalmi és művészeti estélyeket rendez s gondoskodik a „Népnevelők Könyvtára“ számára igazi becsű s a közszükségletnek megfelelő munkálatokról.

d) *Nőnevelési szakosztály* a nőnevelési és nőtársadalmi kérdések tanulmányozásával foglalkozik.

3) Minden szakosztály a megalakulásakor választ 2 alelnököt, (1 férfit, és 1 nőt) és 2 jegyzőt (1 férfi és 1 nőt.) A közgyűlés által választott szakosztályi elnök vezetése mellett munkálkodik s legalább félénként egyszer mindegyik osztály ülést tartani köteles.

4) A szakbizottságok a következők:

a) *A felügyelő bizottság*, melynek teendője az összes ügykezelés ellenőrzése és nyilvánítsa. E végből üléseket tart, a szükséghez képest tisztikart alakít és napi felügyelőket biz meg.

Különös figyelmet fordít a tagsági díjak rendes és czélszerű beszedésére, valamint a kedvezmények és játékdíjak kezelésére, mely ügyben az elnökség a felügyelő bizottság hathatós támogatására számít.

Az üléseiről felvett jegyzőkönyveket, jelentéseket és észrevételeket a felügyelő bizottság elnöke — további intézkedés végett — az elnöknek adja át.

b) *A pénzügyi bizottság*, az Otthon összes pénzügyei felett őrökdi és ellenőrzi azok rendes és pontos lebonyolítását; ugy a tagsági díjak czélszerű és rendes beszedését, játék- és egyéb díjak czélszerű kezelését, pénzügyi műveletek tervezését s azok kivitelét.

c) *A gazdasági bizottság* az Otthon összes ingó és ingatlan va-

gyonát kezeli. Beszerzi és őrzi a butorzatot, berendezést és játékszerket; ellenőrzi a szolgaszemélyzetet; intézkedik a helyiségek kényelmes és czélszerű berendezése dolgában; *örködik a leltár rendes vezetése felett* s nyilvántartja a netalán okozott károk megtérítését, stb. stb. Gondoskodik a tagsági kedvezmények beszerzéséről s ellenőrzi azok minőségét.

d) A *vigalmi bizottság*, az Otthon tagjainak szórakozásáról gondoskodik s minden törekvése arra irányul, hogy a tagoknak kellemessé tegye az Otthon helyiségeiben való tartózkodást. Evégből örködik a fölött, hogy a helyiségek czélszerűen beosztassanak, a levegő- és hőmérsék megfelelő, a szolgálat pontos és udvarias legyen. A játékok menetét figyelemmel kíséri s arra törekszik, hogy azok minél változatosabbak legyenek. Időnkint estélyeket, előadásokat és vigalmakat, kirándulásokat és utazásokat rendez. Szóval az Otthon-élet élénkítésére törekszik.

e) A *sajtóbizottság* az összes időszaki sajtótermékeket figyelemmel kíséri, nyilvántartja a sajtóban felmerülő eszméket s azokról a tagokat időnkint tájékoztatja s javaslatokat tesz a tanitóságot avagy a népoktatánygyet érdeklő sajtómozgalmak, eszmék, törekvések mi módon való támogatására avagy ellensúlyozására nézve.

5) E szakbizottságok a közgyűlés által választott bizottsági elnökök vezetése mellett tetszésük szerinti időben működnek. Megalakuláskor választanak két alelnököt, (1 férfi és 1 nőt) és 2 jegyzőt, (1 férfit, 1 nőt.) A sajtóbizottság elnöke és a Népkövelők Lapja szerkesztője mindenkor egy és ugyanazon személy.

6) A szakosztályok és bizottságok fontosabb határozatai végrehajtás előtt — a fontosság mértékéhez képest — vagy az elnökségnek, vagy a választmánynak, vagy a közgyűlésnek bemutatandók.

d) A választmány.

14. §.

1) A választmány ülésein az Otthon elnöke vagy megbízott helyettese elnököl.

2) Egy elnökségi vagy választmányi tag lemondása vagy eltávózása esetén a választmány a következő legtöbb szavazatot nyert tagot hívja be, vagy a betöltésről a szükséghez képest intézkedik.

3) A választmányban ülési és szavazati joggal bírnak: az elnökök, főtitkár, a tiszteletbeli-, az örökös-tagok, a 100 választmányi tag és az alapítványos egyesületek mindenkori elnökei.

4) A választmány ülései az Otthon tagjai számára nyilvánosak. Tíz tag kívánatára azonban zárt ülés tartandó.

5) Érvényes határozat hozatalára minden esetben legalább 1 elnöknek és 20 tagnak jelenléte szükséges.

6) A hivatalnoki személyzet alkalmazása és felmentése iránt az elnökség előterjesztése alapján a választmány intézkedik. Megállapítja továbbá a hivatalnokok-, a vendéglős- és a szolgaszemélyzet járandóságait.

7) Helybenhagyás czéljából tárgyalja az Otthon minden pénzügyi műveletét, minden jogügyletet és szerződést.

8) A tagok tölvétele és kirekesztése fölött véglegesen dönt.

9) Tagok fölvétele és kizárása csak zárt ülésen történik. Mindkét esetben érvényes határozatra a jelenlevők általános többségének — kívánatra titkos — szavazata szükséges.

10) Az elnökségnek főfeladata arra törekedni, hogy a tanitóság minél impozánsabb számban lépjen az Otthonba, ennél fogva mindent elkövet, hogy úgy az Otthoni élet, mint az általa nyújtott kedvezmények kívánatosak s kizárólag csak az arra jogosultak által legyenek használhatók.

11) Az Otthon célja az lévén, hogy a tanitóság súlyt nyerjen az egység által, a választmány köteletségévé válik, minden eszközzel arra törekedni, hogy ez az egység létrejöjjön s annak jól szervezett ereje csak a legszükségesebb alkalmakkor és czeltudatosan lépjen a küzdőtérré.

12. Az Otthon tömeges külső szereplését esetről-esetre a választmány határozza meg.

13. Az Otthonban kitett vendég-, panasz- és indítványkönyv minden választmányi ülésen bemutatatik; az indokolt panaszok elintézése a hajtott lapra vezetetik. Névtelenül, álnév alatt, vagy nem sajtókezelégre leirt dolgok figyelembe nem vehetők.

14) A választmány az évi közgyűlést megelőzőleg kijelölő bizottságot küld ki.

15) A választmány határozatai a közgyűléshez fellebbezhetők.

16) A választmány üléseire meghívandó a felügyelő-bizottság is.

17) A választmány 4-ed évenként tart ülést, de az elnökség bármikor összehívhatja.

15. §.

1) A közgyűlés által választott tisztviselők, valamint a szakosztályok és bizottságok alelnökei előre megállapított fizetésben nem részesülhetnek. Kivételt képez a szerkesztő, (együttal sajtóbizottsági elnök), aki legalább évi 600 korona díjazásban részesül. A választmánynak azonban jogában áll a közgyűlés elé javaslatot tenni az iránt, hogy egyes tisztviselőknak az Otthon érdekében kifejtett buzgalma utólagosan illő tisztelet-díjjal jutalmaztassék.

2) A szakosztályok és bizottságok elnökei — az elnökség útján — a választmány elé terjesztik költségvetésüket. A jóváhagyás után az elnök a szakosztályi és bizottsági elnököknek kiutalványozhatja előlegül a kívánt költséget utólagos elszámolás kötelezettségével.

e) *Vidéki helyi körök.*

16. §.

Oly várcsokban vagy vármegyékben, a hol a Magyar Tanitók Otthonának legalább 30 tagja van, ezek megalakíthatják a M. T. O.-nak helyi körét. Ezeknek a helyi köröknek az elnökei a választmánynak hivatalból tagjai.

IV. FEJEZET.

Záró határozatok.

17. §.

1) A Magyar Tanitók Otthonának vagyona feloszthatatlan; ahhoz senki jogot nem tarthat.

2) Az esetben, ha az intézet feloszlata előre nem látható rendkívüli okok vagy események következtében elkerülhetetlen volna, az Otthon összes vagyona, mint feloszthatatlan alapítvány a „Budapesti tanítók segélyező-egyletére“ avagy a netán ennek helyébe lépő hasonló jellegű és célú intézetre száll. Erre nézve, valamint e vagyonnak a kifizűtt célra leendő átadása iránt a közgyűlés határoz.

3) Ily határozat érvényességéhez szükséges, hogy az a külön meghívandó összes tagok legalább $\frac{2}{3}$ -ának részvétele mellett $\frac{1}{10}$ -ed szűttöbbséggel hozassék.

4) E határozat belügyminiszteri jóváhagyást igényel.

18. §.

Az esetben, ha a M. T. O. az alapszabályokban meghatározott czélt és eljárást, illetőleg hatáskörét meg nem tartja, a kir. kormány a M. T. O.-át, — a mennyiben további működésének folytatása által, az állam vagy Otthon tagok vagyoni érdeke veszélyeztetnék — haladéktalanul felfüggeszti és a felfüggesztés után elrendelendő szabályos vizsgálat eredményéhez képest fel is oszlatja, vagy esetleg az alapszabályok megtartására, különben feloszlata terhe alatt kötelezi.

A közoktatásügyi bizottságból.

A közokt. bizottság a mult szombaton tárgyalta *Bárczy* tsnácsnoknak lapunkban is ismertetett reformterveit, kiválóképen pedig a népokt. felügyelői állás rendszerítésére vonatkozó javaslatát. Az érdekes lefolyásu üléséről a következőket közöljük:

Beck Dénes bizottsági tag interpellált a fővárosi hitoktatás szűk-séges ellenőrzéséről. Mint iskolaszéki tag apasztaita az interpelláló, hogy a hitoktatás imitt-amott a felekezeti türelmetlenség magvát hinti szét a fogékony lelkű gyermekek között. *Bárczy* István azt feleli, hogy a hitoktatás módját ellenőrizheti az igazgató és a tanfelügyelő. *Veredy* Károly beismeri, hogy nincs szabályozva a hitoktatás kérdése. Most foglalkoznak vele. Lehet, a fiatal tulbuzgóság hibázik; ugy tudja azonban, hogy a felekezeti türelem az iskolában ápolásra talál. *Beck* Dénes kéri interpellációját napirendre tüzetni, hogy mások is hozzászólhassanak. *Bárczy* tanácsos kéri az indítványnak irásban való terjesztését, ami ha kezében lesz, külön gyűlést hí össze.

Bárczy tanácsnok ismerteti ezután a felügyelői állás szervezésének szűk-séges voltát.

Havass Rezső ajánlja, hogy nyugdíjazott tanárokat, igazgatókat kell erre a célra behívni, mint ahogy a városbíró is vagy száz aranyért tiszteleti állásban fungál.

Hegedűs István azt hiszi, hogy nagy egyenetlenség lesz a tanítók között, ha ennek az állásnak betöltéséről lesz szó.

Veredy Károly államkormányzati szempontból is fontosnak találja a dolgot A városi felügyelőnek soha sem lehet majd elegendő függetlensége, ezért megmarad az állami felügyelet magasabb hivatása. Igaz, hogy nem jó minden héten a tanító nyakán lenni s ha csak ezért kell a felügyelő, akkor elhibázott a szervezés. Fő a jó tanító, fő a jó igaz-

gató, akinek kinevezése előtt vizsgálatot kellene kiállania. Sajnálja, hogy az iskolaszéket is lenézik, pedig ennek is akadna dolga. Berlinben Bertrand iskolai felügyelő mellett a technikai dolgokat egy ilyen laikus intézi. A főfelügyelői állást helyesli, de a szabadságolt felügyelettel megbizandó direktoroktól semmi jót nem vár.

Ballagi Aladar megköszöni a tanácsnak, hogy ilyen szép programot adott. A népoktatási felügyelet kérdéséről szólva, azt mondja, hogy agyonfelügyelik már az iskolát. A tudományos téren is mindenki azt vallotta még nem rég, hogy fő a felügyelet. Ma már a külföldön is mást vallanak. A tanító bizalmi mandátumot kapott s ha ebben zavarják, akkor annál kevesebb eredményt érnek el. A tanítói állás a legnehezebb és a legfenségebb hivatás, amivel szemben minden adminisztráció tehetetlen. Van amugyis természetes felügyelője a tanítónak: az igazgató és a konferenciák, amelyekben a kor eszméinek kellene lüktetniök. Ezek vezessék a tanító lelkét. Ha a tanácsnok mégis szakkozéget akar maga mellé, akkor válaszszon maga mellé egy embert. Sokfejú testület meg nem választja, mert e bizalmi állás. Fő a harmónia. Hatásköri viták kizárassanak. Az illető legyen számottevő jó erőben levő férfiú, aki egész életét ennek áldozza. Öreg, rokkant ember erre nem alkalmas, azok pihenjenk. Propozíciója: jelölje ki a tanácsnok az erre való embert, a bizottság hozzájárul és a tanács kinevezi.

Végül *Bárczy* tanácsos védi reformja sorrendjét. Első a szakember az ügyosztályban, ez majd előkészíti a reformokat. Elmondja, hogy mennyire tehetetlen ma a tanácsnok és hogy csak a tanügyi osztály az egyedüli amelynek szakfóruma nincsen.

Erre a bizottság szótöbbséggel általánosságban *megszavasztotta a népoktatási főfelügyelői állást*. A részletes szabályzatot azzal a módosítással fogadták el, hogy a felügyelő nem rendszeres felügyelő lesz, hanem csak esetről-esetre a tanács kívánságára fog inspiciálni.

Paksy Béla felszólalására, hogy ne legyen a felügyelőnek dolga a tanító-választások körül, ezt a funkciót kihagyják, mert amugy is megkérdézheti a tanácsos, hogy mit tart a jeitőltekről.

Havass Rezső kifogásolta még, hogy spicliszerűen kutassák a tanító társadalmi magatartását. Ezt a bizottság törölte is, valamint a tanítók törzskönyvét sem vezetik mindaddig, míg a tanítók betekintési jogát nem biztosítják a megalkotandó szolgálati pragmatikában. Ezzel az egész szabályzatot elfogadták.

Irodalom,

A halász regénye. Irta *Szemere György*. „A nép fia lelkének lelki küzdesmények oly megragadó, eredeti, a komolyban humoros rajzát ez elbeszélésben az olvasó, minő csak a legjelesebb megfigyelőktől s az igazi költőktől telik ki.“ Ezekkel a szavakkal ajánlta olvasói figyelmébe *Szemere György*nek egy hosszabb elbeszélését a „Budapesti Hírlap“. Aki szereti a természetet, gyönyörűségét találja a nádasok rejtélyes világában, a ki érdeklődik a régi halász- és betyárélet romantikája iránt, a kiből van érzék az igazi zamatos magyar nyelv és észjárás

íránt, olvassa el ezt a regényt. Nem fog benne csalódní. A Neogrády Antal művészi rajzaival díszített, csinos kiállítású kötet a Franklin-társulat kiadásában jelent meg, ára 2 korona 80 fillér.

VEGYESEK.

— **Meghívó.** A «budapesti Tanítók Segélyző Egyesülete» 1902. évi február hó 16-án este 6 órakor, Budapesten a «Magyar Tanítók Kaszinója» (VIII. ker., József-körut 8. sz. I. em.) tartandó XXXVIII. rendes évi közgyűlésére az egyesület tagjait tisztelettel meghívjuk. Tárgyak: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztáros jelentése. 4. Számvizsgálók jelentése. 5. Az igazgató-tanács bejelentése. 6. Költségvetés betérjesztése. 7. Dr. Bárczy István-alapítvány bejelentése. 8. Választások (Választandó: elnök, 2 alelnök, titkár, 4 igazgató-tanácsos, 3 póttag és 3 számvizsgáló.) 9. Indítványok.

Dr. Verédy Károly

Moussong Géza

elnök.

h. titkár.

— **Állások a fővárosnál.** A székes főváros 1 polgári iskolai igazgatói és 23 polgári iskolai tanári és tanító-női állást szervez, melyek közül négyre nők és férfiak, 12-re csak férfiak, 7-re csak nők pályázhatnak. Ezenkívül szervez 4 elemi iskolai igazgatói, hatvan tanítói és 53 tanító-női, összesen 117 elemi iskolai állást; összesen tehát 141 rendes állással szaporodik a közoktatásügyi státusz.

— **A gyakorlatok.** A Magyarország f. é. febr. 12-én kelt számában bő kivonat közöl a f. v. tanfelügyelő évi jelentéséből s a többek között ezt mondja: „A gyakorlatok javítása nem rendes.” — A kivonatnak ez a része téves. A jelentés ide vonatkozó szavai: „A gyakorlatok feladása és javítása körül ugyan még különböző az eljárás, de azért mégis szép haladás constatálható.

— **Fontos kérdések.** Az Orsz. Bizottság elnöksége felhívást intézett a tag-egyesületekhez, a melyben főleg ezeknek a kérdéseknek megvitatására hívja fel a figyelmet: 1) A tanítói fizetések szabályozása. 2) Az ifjuság erkölcsi életének megóvása. 3) A szakszerű tanítóképzés és képesítés.

— **A Budapesti Tanítótestület** f. hó 11-én tisztikari értekezletet tartott, melyen a legközelebbi teendőik képezték megbeszélés tárgyát. E szerint a szakoktatás kérdése lesz a testületi működés első érdemi tárgya.

— **Olcsó pénz.** A Magyar Tanítók Országos Takaréka és Hitelszövetkezete ide s tova már féltve, hogy érezteti áldásos működését a tanítóság körében. Olyan házagot pótol, melyet eddig semmiféle pénzügyi intézet nem pótol nemcsak szolid üzleti ügyekben, hanem azoknak gyors lebonyolításában is. A szervezett gazdasági osztály pedig a tagok háztartási szükségleteit elégíti ki a lehető legelőnyösebben. Az intézet 1000.-nél több üzletrészszer közel 250 000.-K forgalmat ért el. Részletes tájékoztató az intézet irodája (VIII. József-körut 8 sz.) küld.

— **Félreértés kikerülése végett.** E lapok múlt heti számában a székesfővárosi népiskolák igazgatásáról szólva, azt irtam, hogy sehol és semmikép sem felelnek meg a követelményeknek. Miután cikkem ezen részét többen félre magyarázták: kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a fenti kitélt csakis az iskoláknak megkövetelt egymáshoz való szoros viszonyaira és az egységességet teljesen nélkülöző rendszerekre, szokásokra vonatkozólag értettem és minden más teendőkre nézve mint külön-külön álló igazgatást bíráltni — nem volt szándékom Budapest, 1902. febr. 8.

Soltész Kálmán.

Szerkesztői üzenetek.

— **L. Bp.** A szociálpaed. gyűlésről szóló, már kiszedett tudósítás — sajnálatunkra — ebből a számból is kiszorult a jövő hétre.

— **H. L. Bp.** Sorát kerijük.

— **R. Bp.** A jövő hétre maradt.

- Sz. K. Bp. Nagy sajnálatunkra aktualis tárgyú cikkét az Otthon lapsz. miatt (ez most a fődolog) a jövő hétre kellett halasztanunk. —
- F. J. Bp. A fentebb olvasható üzenet az oka küldeménye kimaradásának is.
- K. K. Bp. cikkét az aktuális közlendők közé soroztuk.
- **Köntös Tóbiás.** Egy kissé kiforgatjuk a köntösből és úgy álltjuk ki a placzra. A dolog nem sietős.
- Sz. K. Bp. Tűrelmet kérünk!
- „A közönyös fiatalság.“ csak pár hét múlva kerülhet sorra.
- R. S. Bp. Közölni fogjuk.
- Sz. J. Bp. Igen köszönjük. A közlés halasztásának okait ezek az üzenetek megmondják.
- B. P. Bp. Még a tudosítás is kiszorult e héten.

TARTALOM.

Egy temetés tanulsága. — Az iskolai könyvekről. — Magyar Tanítók Otthona. A közoktatásügyi bizottságból. — Irodalom. — Vegyesek.

Stampfel Károly kiadásában Pozsonyban

megjelent és tőle, valamint minden könyvkereskedőtől megszerezhető:

Mintaleczkék

a népiskola összes tantárgyaiból.

Szerkesztette

Schultz Imre.

-
- I. füzet, az I. évfolyam tananyaga. Ára 1 korona.
 - II. füzet, a II. évfolyam tananyaga. Ára 1 korona.
 - III. füzet, a III. évfolyam tananyaga. Ára 1 korona.
 - IV. füzet, a IV. évfolyam tananyaga. Ára 1 korona.
 - V. füzet, az V. évfolyam tananyaga. Ára 1 korona 50 fillér.

A teljes mű egybe fűzve 5 kor. 50 fill. — vászonkötésben 6 kor

A füzetek egyenkint is kaphatók.

 Az összeg előleges beküldése esetén STAMPFEL KÁROLY kiadóhivatala POZSONYBAN bérmentes küldést eszközöl.

Kivonat a „Nemzeti Iskola“ 1902. január 11-iki számából:

„Vezérfonal ez a fiatal kezdő tanítónak, melyet követve, bizton indulhat tovább nehéz munkájában: haszonnal forgathatja e könyvet az idősebb tanító is, ha néhanapján körül tekintőbb munka vár rá s akkor amikor szükségét látja a gondosabb előkészületnek.

Laptulajdonos: A Népnevelők Budapesti Egyesülete

Kiadó: „Hunnia“-nyomda, Budapest VI., Teréz-körút 3.

„Hunnia“ könyvnyomda, Budapest, Teréz-körút 3.
